

V dnešním díle začneme představením základních cviků, které by měl každý retriever zvládat. Při těchto cvicích si poradíte sami, ale vždy je lepší mít při ruce házeče/pomocníka, který vám bude dummy odhazovat.

Marking a jeho začátky

Základní disciplína je marking. Jde o hození dummy, tak aby pes hod i dopad dummy viděl. Vzdálenosti se v jednotlivých disciplínách WT různí na základě výkonnostní třídy (E, L, M, S) .

Nejdůležitější je vzbudit u psa zájem o aport o přinesení dummy. U štěňate začínáme se štěněcími dummy nebo s míčky. Míček kutálíme, aport taháme po zemi, hrajeme si na lovení kořisti, a když hra začne psa zajímat, aport kousek od sebe odhodíme. Při odhození použijeme slovní povel pro přinesení aportu. Používáme jen slovní povel, pes vidí aport dopadat a není proto potřeba mu ještě rukou ukazovat směr. Ve chvíli, kdy pes doběhne k aportu a vezme ho do mordy, hned ho pochválíme a radostným hlasem pořivolaáme k sobě. Psa s aportem nikdy nehoníme. Hlasem ho k sobě lákáme, může také utíkat, ale vždy směrem od psa, tak aby on s aportem běžel za námi. Když je u nás, nesnažíme se ihned mu dummy nebo míček vzít. Pochválíme ho, pohladíme a chvíli ho necháme, aby nám pyšně předvedl, co ulovil a přinesl. Až poté mu aport s povellem pro odevzdání (pusť apod) odebereme.

U začátečníků a štěňat můžeme aport znovu odhodit a ihned psa s povellem, který budeme pro aport používat (aport, přines apod) vyslat pro přinesení. Toto ale děláme opravdu jen se štěňaty nebo mladými psi, chceme-li zvýšit hravou formou jejich zájem o přinášení. Je třeba myslet na to, že naším cílem je klidný pes, který sedí u naší nohy a čeká na povel pro přinesení.

První nácvik klidů (Stedines)

Ve chvíli, kdy máme psa, který ví, co je přinášení a radostně běží pro aport, začneme pomalu s nácvikem klidů.

U štěňat začínáme s výcvikem klidů mezi 4-6 měsícem tak, že si k pejškovi klekneme a přidržíme ho levou rukou kolem hrudníku, pes může sedět nebo stát. Pravou pak odhodíme míček. Pes je natěšený, snaží se vyběhnout, my ho rukou přidržíme. S malým prodlením (zpočátku jen 1- 2 vteřin) ho s povellem pro přinášení pustíme, ideálně ve chvíli, kdy přestane tlačit na naši ruku. Postupně interval před vypuštěním prodlužujeme. Nespěcháme, snažíme se postupovat pomalu.

Staršího psa si posadíme k levé noze, vodítko můžeme provléct pod obojkem nebo dáme vodítko volně kolem krku, oba konce vodítka pak držíme v ruce. Takže můžeme ve chvíli, kdy psa pro aport pošleme jen pustit jeden konec vodítka a pes je volný.

Vodítko bychom měli mít v ruce volně, nikdy jej nenapínáme. Další možností je použít krátké vodítko, které má pes na krku stále a které během treninku nesnímáme. Za konec vodítka pejška můžeme v případě potřeby přidržet, ale nemusíme ho snímat, když psa posíláme pro aport. Konec vodítka by ale měl být hladký, bez úchyty, tak aby se pes nemohl o nic zachytit.

Snaží li se pes vyrazit, pomocí vodítka jej snadno zkorigujeme do původní pozice a hod aportu zopakujeme znovu.

Shrnutí markingu

- Pes v klidu sedí u nohy
- Sleduje dopad, či více dopadu aportu
- Až na povel jde nejpřímější cestou k aportu (neobíhá překážky)
- Dohledá a korektně uchopí aport
- S aportem se okamžitě vrací zpět k psovodovi (nedohledává dál, nezačuchává se, nečůrá)
- Aport odevzdá vůdci do ruky (nemusí předsedat)

Memory marking

Na rozdíl od markingu, kde pro aport vysíláme pouze slovním povel, budeme vysílat pro memory jiným povel (př. dopředu, back, vpřed) a ukázáním rukou.

Vydrží-li pes v klidu u nohy po odhození markingu, můžeme zkusit otočit se o 360° kolem vlastní osy. Dáme povel k noze a otočíme se. Tady se ukáže výhoda krátkého vodítka, protože můžeme psa, který nechce spustit aport z očí usměrnit, a přitáhnou k noze. Když se otočíme zpět, ponecháme psa podívat se směrem k místu aportu (na „zaměření“), ukážeme do směru aportu. S rukou nemácháme, ale podržíme ji ve směru aportu do té doby, dokud se pes nezaměří na místo s aportem a psa vyšleme.

A právě jsme udělali naše první memory.

Pro začátek volíme přehledný terén a kratší vzdálenost. Jde nám o to, aby pes byl rychle úspěšný a rychle pochopil, co po něm chceme. Při memory se cvičí schopnost psa zapamatovat si místo, či více míst dopadu dummy, rovněž si zde procvičuje paměť a orientaci v prostoru i vůdce. Protože při náročnějších cvičeních, kdy je odhozeno více aportů a tudíž pro psa i více memory, je důležité, aby vůdce co nejpřesněji věděl, kam dummy dopadly a pomohl psovi, bude-li nejistý, při navedení k aportu. Z vlastní zkušenosti vím, že tato část práce vůdce, bývá jedna z nejtěžších...

Překonávání překážek při markingu a memory

Překážkou může být pro psa terénní nerovnost, kopeček, polní cesta, spadlý strom nebo vodní nádrž.

Jak docílit aby pes překážky neobíhal nebo se před nimi nezastavoval?

Cvičení uvedu na příkladu:

Stojíme se psem na louce. Aport bude dopadat na protější louku, která je rozdělena pruhem vysoké trávy.

- Požádejte pomocníka, aby se postavil na místo, kde bude házet dummy, aniž by jej pes viděl na místo jít.
- První se snižte na úroveň psa, abyste zjistili, zda pes dobře uvidí let aportu.
- Poté spolu se psem přejděte překážku. NIKDY se překážce nevyhýbejte, protože psi se vždy drží trasy, kterou šli prvně.
- Nyní stojíte spolu před překážkou na louce, na kterou budou padat aporty. Požádejte házeče, aby odhodil aport a pošlete psa. Pokud pes dummy úspěšně přinesl, můžete spolu přejít těsně za překážku.
- Opět požádejte házeče, aby odhodil dummy a psa pro něj okamžitě pošlete. Nyní bude pro psa složitější vidět dopad aportu, protože mu ve výhledu zaclání vyšší porost. Ale v prostoru už byl jednou, proto by mu překonání překážky nemělo dělat problém.
- Nyní se můžeme přemístit do větší vzdálenosti od překážky. Psa opět pošleme první pro marking. Pokud jej pes provede pěkně, můžeme dát házeči znamení, aby na to samé místo položil memory.
- Stane-li se, že pes začne hledat těsně v okolí překážky nebo se jí pokusí oběhnout, přivoláme si ho zpět a cvik zopakujeme. Vždy se vrátíme na kratší vzdálenost. Nebojte se jít ve výcviku o krok zpět, když je pes nejistý při překonání překážky nebo je pro něj vzdálenost příliš velká.

Cvičení by zvláště u mladých psů nemělo být dlouhé. Je lepší cvičit několik minut denně, než jednou týdně dvě hodiny. Vždy se snažíme dělat trénink pro psa zajímavý, aby pes cítil naši radost, když dobře provede cvičení. Při disciplínách marking a memory střídáte terény a překážky a můžete postupně prodlužovat vzdálenosti.

V dalším čísle si popíšeme trénink dohledávky a stopku (stop hvizd).